

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab oma hagi toetuseks, et vaidlustatud määruse artikli 45 lõige 8 väljub selle suhtes volitusnormiks olevas määruses nr 1307/2013/EU⁽¹⁾ kehtestatud piiridest ning kitsendava tingimuse kehtestamisega muudab liikmesriikidele antud volituse tegelikult sisutihjaks, andes alusnormiga liikmesriikidele antud volitusele uue tõlgenduse.

Hageja on lisaks seisukohal, et vaidlustatud määruse preambul ei sisalda ootuspärase ulatusega ja üksikasjalikku põhjendust. Tema arvates muudab sellise ulatusega volitusnormile tuginev muudatus tegelikult võimatuks selle ühetaolise järgimise ja sellest arusaamise, millisele volitussättele ja millises ulatuses komisjon täpselt tugines, mistõttu on seda peaaegu võimatu kontrollida, mis on omakorda möödapääsmatult vajalik õiguskindlust silmas pidades.

Hageja väidab lisaks, et komisjoni poolt vastu võetud õigusnormid tekitavad tegelikult diskrimineeriva olukorra nende puuiliikide ja nende kasvatajate vahel, kes katavad rajada energiatootmiseks mõeldud kiirekasvuliste puude istanduse. Kaheksugused istandused ja nende omanikud on ühesuguses olukorras, mistõttu ei ole põhjendatud teha nende vahel vahet vastavalt sellele, milliseid puuliike nad soovivad oma istanduste jaoks valida.

Hageja väidab lisaks, et komisjon oli volitusmääruse arutamise käigus lõpuni vastu sellele, et liikmesriikidel oleks võimalus tunnistada ka energiatootmiseks mõeldud kiirekasvuliste puude istanduse alune maa-ala ökoloogilise kasutuseesmärgiga maa-alaks. Hageja arvates soovis komisjon kõikide märkide kohaselt vaidlustaud õigusnormide abil selle võimaluse tegelikkuses välistada, ületades nii oma pädevust.

Lõpetuseks leiab hageja muu hulgas, et vaidlustatud määrus rikub õiguskindluse põhimõtet seeläbi, et ühest küljest ei ole vaidlustatud määruse artikli 45 lõige 8 mitmest aspektist üheselt mõistetav ning teisest küljest ei taga kuni määruse jõustumiseni sellise ulatusega muudatuse ettevalmistamiseks piisavat ettevalmistavat aega. Hageja seisukohal on rikutud ka õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna komisjon ei võtnud jõustumissätete sõnastamisel arvesse, et põllumajanduse valdkonnas peab ettevalmistav periood antud juhul olema pikem. Peale selle rikub vaidlustaud meede hageja arvates ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 sätestatud õigust omandile.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1307/2013, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames toetuskavade alusel põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 637/2008 ja (EÜ) nr 73/2009 (ELT L 347, lk 608).

22. septembril 2014 esitatud hagi – Slovaki Vabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-678/14)

(2014/C 448/36)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Slovaki Vabariik (esindaja: B. Ricziová)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni otsus, mis sisaldub 15. juuli 2014. aasta otsuses, milles komisjon käsib Slovaki Vabariigil anda tema käsutusse traditsiooniliste omavahendite kaotusele vastav summa, ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjonil puudub pädevus.

Slovaki Vabariigi väitel puudus komisjonil pädevus võtta vastu vaidlustatud otsus. Ükski liidu õigusnorm ei anna tema väitel komisjonile pädevust toimida nii, nagu ta vaidlustatud otsust vastu võttes toimis, st pädevust kohustada pärast sissenõudmata jäänud impordimaksust tulenevale traditsiooniliste omavahendite kaotusele vastava summa väljaselgitamist liikmesriiki, kes ei olnud selliste maksude arvestamise ja sissenõudmise eest vastutav, andma komisjoni käsutusse viimase poolt kindlaksmääratud summa, mis viimase arvates sellisele kaotusele vastab.

2. Teine väide, et on rikutud õiguskindluse nõuet.

Slovaki Vabariik on seisukohal, et eeldusel, et komisjon oli pädev vaidlustatud otsust vastu võtma (nii see aga ei ole), on käesoleval juhul siiski rikutud õiguskindluse põhimõtet. Vaidlustatud otsusega Slovaki Vabariigile seatud kohustus ei olnud tema arvates enne otsuse vastuvõtmist mõistlikult ettenähtav.

3. Kolmas väide, et komisjon on teostanud vääralt oma pädevust.

Slovaki Vabariik on seisukohal, et eeldusel, et komisjon oli pädev vaidlustatud otsust vastu võtma ja toimis seda vastu võttes kooskõlas õiguskindluse põhimõttega (nii see aga ei ole), ei teostanud ta oma pädevust käesoleval juhul siiski õigesti. Esiteks tegi komisjon Slovaki Vabariigi väitel ilmselge hindamisvea, sest ta nõuab temalt teatava summa tasumist vaatamata sellele, et traditsioonilisi omavahendeid tegelikult ei kaotatud või küll kaotati, ent mitte otseselt nende sündmuste tagajärjel, mida komisjon Slovaki Vabariigile süüks paneb. Teiseks rikkus komisjon Slovaki Vabariigi sõnul tema kaitseõigusi ja hea halduse põhimõtet.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud.

Selle väite raames kinnitab Slovaki Vabariik, et vaidlustatud otsus on nii mitmeski osas puudulikult põhjendatud, mistõttu seda tuleb pidada ebapiisavalt põhjendatuks; see kujutab endast menetlusnormide rikkumist ning on samal ajal vastuolus õiguskindluse nõudega. Slovaki Vabariik väidab, et komisjon ei näidanud vaidlustatud otsuses ära, mis on otsuse õiguslik alus. Lisaks sellele ei selgitanud komisjon Slovaki Vabariigi väitel oma teatavate järelduste aluseks olevaid asjaolusid ning põhjusi. Lõpetuseks väidab Slovaki Vabariik, et vaidlustatud otsuse põhjendused on mitmest aspektist segased.

19. septembril 2014 esitatud hagi – European Dynamics Luxembourg ja Evropaiki Dynamiki versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-689/14)

(2014/C 448/37)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hagejad: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luksemburg), Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Kostja: Euroopa Komisjon